

РЕШЕНИЕ

№ 19420

гр. София, 06.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 05.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **10090** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл. 211 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на С. Й. М., от [населено място] срещу Заповед за налагане на дисциплинарно наказание № 513з-9253/04.09.2024 г., издадена от директора на СДВР - МВР, с която е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 1 (една) година.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед, като са изложени доводи за нейната незаконосъобразност на основание чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 и т. 5 от АПК. Твърди се, че административния акт не отговаря на изискванията за форма по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР. Според жалбоподателя, дисциплинарнонаказващият орган е базирал изводите си на непълна проверка и на неправилен анализ на събраните доказателства. Твърди, че с дадените в хода на производството писмени обяснения се установява, че не е извършил дисциплинарно нарушение. В заповедта липсва анализ на обясненията му и по този начин грубо е нарушено правото му на защита намира. В тази връзка допълва, че не му е дадена възможност да се запознае със събраните доказателства, а само с изготвената справка.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат И., който поддържа жалбата, претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Директора на СДВР – МВР, чрез юрисконсулт Г. оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Ангажира писмени бележки.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, 11 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени

представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
На инспектор С. Й. М. – полицейски инспектор IV степен в група „Териториална полиция“ на участък „Полиция“ - Нови Искър към 02 Районно управление при СДВР със заповед № 513з-9253/04.09.2024 г., издадена от директора на СДВР – МВР, на основание чл. 204, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 1, предл. второ, алт. последна за „неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, на заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“ от ЗМВР, чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР и чл. 200, ал. 1, т. 11, прел. второ „неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра, заместник - министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“ от ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „ПОРИЦАНИЕ“ за срок от 1 (една) година, считано от датата на връчване на заповедта.

Дисциплинарната проверка срещу С. М. е образувана във връзка с данните съдържащи се справка с № 513р-31207/24.03.2024г. на началник на сектор в ОДЦ-СДВР (л. 162), че на 24.03.2024 г., около 14:50 ч. в ОДЧ при 02 РУ - СДВР постъпил сигнал от дежурен ОДЧ при РУ-С. към ОДМВР - С., че около 13:30 ч., в курортен комплекс „Б.“, е спрял за извършване на полицейска проверка лек автомобил „ВАЗ 21214“ с рег. [рег.номер на МПС], с водач Ц. М. И.. Водачът е тестван за употреба на алкохол, като е отчетен положителен резултат - 1,42 промила в издишания въздух. Проверката на документите на моторното превозно установила, че автомобилът е служебен, числящ се на СДВР. По случая било образувано досъдебно производство БП № 111/24.03.2024 г. по описа на РУ-С., за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 1 и чл. 346 ал. 1 от НК. Във връзка с констатираната кражба на служебен автомобил бил разпитан инспектор С. М.. Същият дал показания, че на 22.03.2024 г., около 17:15 ч. е паркирал служебния автомобил, рег. [рег.номер на МПС], в [населено място], на [улица], пред № 15, близо до сградата на 02 РУ-СДВР. Заявил, че автомобилът има техническа неизправност в ключалките на вратите и поради тази причина стои отключен. В автомобила били пътната книжка, картата за зареждане с гориво, имало и полицейско оборудване. Служителят посочил, че служебният автомобил не е брандиран с надпис „Полиция“ и не е оборудван със сигнални светлини, като на арматурното табло, пред волана е имало лист формат „А4“ с напечатан текст „собственост на 02 РУ-СДВР“ и е посочен служебен телефонен номер. От извършена справки в АИС „Пътна карта“ и GPS система било установено, че на 23.03.2024 г. в 07:37 ч. служебният автомобил, с рег. [рег.номер на МПС], потеглил от [улица], № 15, [населено място]. Около 09:20 ч. е засечен на АМ „Т.“, контролна точка „И.“, а към 16:46 ч. се намира на [улица] в [населено място]. На 23.03.2024 г., около 17:55 ч., отново е засечен на АМ „Т.“, контролна точка „Ш.“. След 18:03 ч., на същата дата, автомобилът се е придвижвал в района на [населено място], като на [улица], № 15 е спрял за полицейска проверка.

С оглед така обективизираните данни за извършено дисциплинарно нарушение, по заповед на директорът на СДВР с № 513з-3682/04.04.2024г., изменена досежно срока със заповед № 513з-5711/29.05.2024г. (л. 54-59), била образувана проверка във 02 РУ-СДВР на основание чл. 205, ал. 2 от ЗМВР. Полицейски инспектор М. е запознат със тези заповеди на 14.06.2024г., видно от направените отбелязвания върху същите. Връчена му е и покана № 513р-61422/14.06.2024 г. от определената дисциплинарна комисия за даване на възражения и писмени обяснения в срок до 48 часа, по формулирани в същата 12 въпроса, (л. 73 и сл.).

В хода на дисциплинарното производство били представени от отдел „Човешки ресурси“ – СДВР изисканите документи от кадровото досие на С. М., от които се установява, че е служител в МВР от 2001г. (л. 95-103).

Приобщени са и представените със съпроводително писмо рег. № 226р-16606/23.04.2024г. (л. 104) на началника на 02 РУ-СДВР писмени доказателства, под опис /вкл. заповед относно реда за използване, съхранение и местодомуване на служебни МПС, числящи се към 02 РУ-СДВР; заповед за експлоатация на техниката; заповед за възлагане ползването на служебно МПС; пътна книжка на автомобила; протоколи за запознаване на служители от участък „Нови Искър“ с разпоредителни документи, както и Указание от 12.05.2022г., от което е видно, че [улица], № 15 не попада в границите на поста за охрана на участъка/. В писмото е посочено, че няма постъпили доклади за техническото състояние на служебно МПС с рег. № [рег.номер на МПС], в периода от 01.01.2024г. до 22.03.2024г.

От страна на М. е депозирано писмено обяснение № 513р- 63105/18.06.2024 г. (л. 76), в което е заявил, че 22.03.2024 г. бил на работа и изпълнявал ежедневните си служебни задължения. На същата дата в 8:30 ч. се явил на работа в сградата на 02 РУ-СДВР в [населено място], [улица], № 215, където получил преписки за отработване от началника на група ТП в участък „Нови Искър“. След това заедно с ПИ Й. С. се придвижили към сградата на участък „Нови Искър“ в [населено място], на [улица], № 261, със служебен автомобил ВАЗ 21214 с рег. [рег.номер на МПС]. След приключване на работния ден, около 17:15 ч. със същия служебен автомобил се върнал до сградата на 02 РУ-СДВР, за да докладва и предаде отработените материали (преписки) за деня. Тръгнал си от сградата на 02 РУ-СДВР, малко след 17:30 ч. М. е посочил, че на 22.03.2024 г. служебният автомобил е бил управляван от него, което му е възложено със заповед на директора на СДВР. Изтъкнал е още, че служебният автомобил се използва от всички служители на група ТП обслужващи район 231, включително от началника на група ТП и началника на участък „Нови Искър“, а при нужда и от служителите обслужващи район 232. Служебният автомобил е управляван и от служители на група ООР при 02 РУ-СДВР, които са назначавани в наряд с него, а при участие в СПО и охрана на масови мероприятия и от други служители на 02 РУ-СДВР. Обяснява, че за технически неизправните ключалки за заключване на двете врати на автомобила знае от колегите си - ПИ К. Г., мл. ПИ Р. Е. и мл. ПИ Т. К., от назначаването му в групата. Заявява, че не може да посочи откога е възникнала тази неизправност, защото това се е случило, преди той да бъде назначен в групата. М. е дал обяснения, че на 22.03.2024 г., около 17:15 ч., е паркирал служебния автомобил на [улица]пред № 15, срещу входа на Паспортна служба на 02 РУ-СДВР зад други паркирани служебни автомобили, защото на [улица]пред 02 РУ-СДВР нямало свободни места за паркиране, а същите били заети от служебни и задържани МПС. Инспектор М. заявява, че е запознат със заповедта на директора на СДВР, с която му е възложено управлението на служебния автомобил рег. [рег.номер на МПС].

Снети са обяснения на полицейски служители от 02 РУ-СДВР - К. Г., Т. К., Х. Н., които посочват, че автомобилът е бил продължително време с техническа неизправност, свързана със заключването на автомобила и неговото запалване, като никой от служителите не е докладвал за това по установения в МВР ред. Т. К. е заявил, че работи в районното управление от 2020 г. и при постъпването му на работа в участъка му бил предоставен за ползване същият служебният автомобил, който бил с повредени заключващи механизми. Според сведенията на К. Г., автомобилът се заключвал, като дясната врата се заключва отвътре, а лявата с ключ отвън. Снети са обяснения и от Г. Г. – началник на участък „Нови Искър“ при 02 РУ-СДВР, който е заявил, че не е бил уведомен относно факта, че служебният автомобил е с проблем в заключването (л. 77-80).

В хода на дисциплинарната проверката са приобщени и материали от образуваното досъдебно производство, включително протокол за разпит на инспектор М., като свидетел по ДП № 111/24.03.2024 г. по описа на РУ-С. (л. 157); писмено обяснение на Ц. М. И. /отнел полицейския

автомобил/, дадено по ДП № 522/2024 г. по описа на 02 РУ – СДВР.

Резултатите от проведеното дисциплинарно разследване, както и събраните писмени доказателства и сметите обяснения, имащи отношение за установяването на обективната истина, относно наличието на извършено дисциплинарно нарушение, са отразени в съставена Справка изх. № 513р-68907/04.07.2024г. (л. 60 и сл.). В нея в обобщен вид и хронологично е изложена събраната в хода на проверката информация. Комисията е установила, че има допуснати пропуски от инспектор С. М. при попълване на пътната книжка, с контр. № 489328 на служебен автомобил Л. Нива, с рег. [рег.номер на МПС], който е управлявал на 22.03.2024 г., както и че е паркирал автомобила около 17:15 ч. в [населено място], на [улица]срещу № 15, без го е заключи, поради което е бил противозаконно отнет. Формиран е краен извод за извършено от служителя нарушение на заповед № 513з-5960/26.06.2023 г., относно възлагане на управление на служебни МПС на държавни служители, с която е запознат срещу подпис на 30.06.2023 г.

На инспектор М. е връчена покана № 513р-69068/08.07.2024 г. за запознаване със справката и материалите от извършената проверка, и даване на допълнителни писмени обяснения (л. 72). Същият е депозирал писмено обяснение, във формата на възражение № 513р-69754/09.07.2024 г., в което възражава срещу направените изводи. М. е изтъкнал, че в хода на проверката не са събрани доказателства служителят да е запознат със заповед № 8121з-11/04.01.2022 г. и утвърдените с нея „Вътрешните правила за експлоатация на материално-техническо осигуряване и отчетността на пътните превозни средства“, както и със заповеди № 513р-3052/19.03.2024 г. и № 226з-133/18.02.2024г. Във връзка с тези нарушения е посочил, че не може да му се търси дисциплинарна отговорност. Във възражението си инспектор М. е изтъкнал, че е запознат само със заповед № 513р-5960/26.06.2023 г. на директора на СДВР, с която му е възложено управлението на служебно МПС.

На 08.08.2024г. от началник „Човешки ресурси“-СДВР е съставена подробна докладна записка № 513р-80469/08.08.2024г. (28).

В изпълнение на разпоредбата на чл. 206, ал.1 от ЗМВР на 16.08.2024 г. на служителя М. е връчена покана № 513р-82526/14.08.2024г. за запознаване с докладната и даване на писмени обяснения, в срок от 24 часа, адресирани до дисциплинарно наказващия орган - директора на СДВР (л. 26). От страна на М. е депозирано писмено обяснение № 513р-83257/16.08.2024 г., в което заявява, че освен дадените в хода на проверката обяснения, няма какво друго да добави (л.25).

След като се е запознал със Справка изх. № 513р-68907/04.07.2024г., докладна записка № 513р-80469/08.08.2024г. и събраните писмени доказателства директорът на СДВР със заповед № 513з-9253/04.09.2024г., на основание чл.194, ал.2, т.1, предл. второ, алт. последна, вр. с чл. 197, ал. 1, т. 3 и чл.200, ал.1, т.11, предл. второ, алт. последна от ЗМВР, е наложил на С. М. - полицейски инспектор, IV степен, в група „ТП“ на участък „Полиция“ –Нови Искър при 02 РУ-СДВР дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от една година.

В заповедта за дисциплинарно наказание, изрично е посочено, че писмените обяснения на служителя са неоснователни, тъй като същият не е посочил релевантни аргументи, които да го оправдаят за извършеното нарушение. Дисциплинарно наказващият орган е направил категоричен извод, че на 22.03.2024 г., около 17:15 ч., инспектор С. М. е паркирал незаключен служебен автомобил „Л. Нива“, с рег. [рег.номер на МПС], в [населено място], на [улица], срещу № 15, в резултат, на което същият е бил противозаконно отнет, за което е образувано досъдебно производство № 2263МК-522/2024 г., пр. пр. № 12524/2024 г. по описа на СРП, като по този начин не е спазил вмененото му със заповед за възлагане управлението на служебен автомобил № 513з-5960/26.06.2023г. на директора на СДВР задължение да поддържа в изправност автомобила,

тъй като не е докладвал по надлежния ред на преките си ръководители за техническите неизправности на служебния автомобил, за което носи пълна служебна отговорност. Дисциплинарно наказващият орган е изтъкнал, че на 30.06.2023г. жалбоподателят е запознат със заповед № 513з-5960/26.06.2023г. на директора на СДВР, с която му е възложено управлението на служебния автомобил, като същият следва да полага грижи за поддържане в изправност и добър външен вид повереното му МПС.

Относно цялостното поведение на служителя е посочено, че въпреки, че служителят е награждаван многократно и има едно незаличено наказание, това не води до налагане на по-лека санкция, тъй като деянието на служителя е съставомерно по чл. 200, ал. 1, т. 11, предложение второ, алт. последна от ЗМВР, като наказващият орган действа в условията на обвързана компетентност и е задължен да наложи предвиденото в ЗМВР наказание.

В съдебно заседание по искане на жалбоподателя е разпитан свидетелят Т. Т. К. /полицейски служител в 02 РУ-СДВР/, който дава следните показания: „Колата е „Нива“. Аз съм от 4 г. служител на 02 РУ, откакто съм там ми е зачислен и съм управлявал този автомобил. Ние сме много хора, които управляваме този автомобил - 40-50 човека. Имам заповед, с която имам право да управлявам автомобила. Когато получих автомобила за управление, не му се заключваше вратата. Едната врата се заключва през другата. Едната е с ключалка, отваряш, т.е. оставяме автомобила заключен по труден начин, прескачаш отвътре да го отключиш, заключиш и така. Ключовете на колата стоят в канцелария на Териториална полиция, взимам ключа, паля и тръгвам. По пътна книжка се установява кой е карал автомобила и тя се оставя вътре в самия автомобил, но никога не съм гледал такова нещо, не ме е интересувало кой ще кара. Автомобила е зачислен на 02 РУ, където си има човек, който отговаря за транспорта, който ни казва този автомобил трябва да мине на ГТП или трябва да се прави застраховка, ние не отговаряме за тези работи. Автомобилът в момента е в наш сервиз на наш човек, който му сменява калника. Ключалката си я правим ние, като имаме възможност и контактния ключ си го правим ние, не ни е изписано от СДВР. Ключът се мушка и се завърта. Колата се пали с бутон, а не с ключ, с бутон, но се въртеше. Контактният ключ е разглобен и само се върти, без да пъхаш ключ вътре и той се беше повредил, докато го ползваха колеги от „Охранителна полиция“. Ние просто установихме, че го няма, че вече е развален и трябваше да си го направим от джоба, защото никой не си признава, че той го е развалил. Контактният ключ си го направихме ние. Р. Р. Е. го познавам, беше служител на 02 РУ. Нямам представа дали е бил наказван“.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения срок. Заповед № 513з-9253/04.09.2024 г. е връчена лично на жалбоподателя на дата 12.09.2024 г., а жалбата е изпратена директно до Административен съд София - град на 24.09.2024 г. Предвид изложеното, съдът приема, че жалбата е допустима.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган – Директора на СДВР в рамките на предоставените му правомощия по чл. 204, т. 3, във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 1-3 от ЗМВР.

Заповед е издадена в рамките на установените срокове по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Едногодишният срок от извършване на нарушението изтича на 22.03.2025г., а двумесечният срок от установяване на нарушението е започнал да тече от 04.07.2024г., когато е изготвена справка № 513р-68907/04.07.2024г. и изтича на 04.09.2024г.

Противно на твърденията в жалбата, заповедта съдържа и изискуемите по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР реквизити - посочени са извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени,

доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта (Постановление № 4/1976 г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС). Органът е преценил всички релевантни обстоятелства, които имат значение за дисциплинарната отговорност. Заповедта е мотивирана, като в нея подробно и ясно е посочено извършеното от М. нарушение. В тази връзка, съдът намира за неоснователно и възражението, че същото не било конкретизирано и по този начин жалбоподателят бил възпрепятстван да упражни правото си на защита. Преди налагането на наказанието е дадена възможност за писмени обяснения на служителя - след връчване на заповедта за извършване на проверка; след запознаване с изготвената от Д. справка и преди налагане на дисциплинарното наказание. В заповедта за дисциплинарно наказание е изрично е посочено, че депозираните писмените обяснения са неоснователни, тъй като същият не е посочил релевантни аргументи, които да го оправдаят за извършеното нарушение. От фактическа страна жалбоподателят не отрича нито един от установените от ДНО факти, но оспорва, че приетото от правна страна негово бездействие и небрежност при стопанисването на служебния автомобил представлява дисциплинарно нарушение. В случая със заповед № 513з- 5960/26.06.2023 г. на директора на СДВР, на инспектор М. е възложено управлението на служебния автомобил. В цитираният акт изрично е посочено, че служителите, на които е възложено управлението на служебните автомобили, носят пълна служебна и имуществена отговорност по чл. 216, ал.1 от ЗМВР: Държавните служители в МВР отговарят имуществено за вредите, които са причинили на държавата по непредпазливост при или по повод изпълнение на служебните си задължения. Заклучването на автомобила, което макар и трудно, все пак е било възможно е безспорно дължима минимална грижа при управлението на служебния автомобил. Жалбоподателят е запознат със заповедта на 30.06.2023г., видно от направеното отбелязване на същата. Няма данни М. да е докладвал на прекия си ръководител, че служебният автомобил има технически проблем със заключването. В заповедта е посочен още един служител - Р. Р. Е. – мл. полицейски инспектор към 02 РУ СДВР, който също да носи служебна и имуществена отговорност по чл.216, ал.1 ЗМВР за изброените автомобили. Фактическото ползване на автомобила и от други служители, непосочени в заповедта също е било прието без възражения от инспектор М., макар той да е знаел кому е поверено управлението със заповед на Директора на СДВР и кой носи отговорност. Предвид това, правилно ДНО е приел, че М. не е спазил вмененото му задължение в заповед № 513з-5960/26.06.2023г., тъй като не е положил грижи за поддържане изправността на МПС, както и неговото обезопасяване против кражба. Повредената ключалка, за която никой от ползващите автомобила не е сигнализирал със сигурност е улеснила отнемането, но кражбата е случаен, а не задължителен резултат от немарливото отношение на наказанния служител. Конкретният проблем в заключването на автомобила е съществен за охраната на същия и жалбоподателят е могъл да предвиди, че може да бъде отнет, особено както го е оставил извън зоната за паркиране на районното управление, но не го е направил. Важно обстоятелство за случая е това, че в незаключения служебен автомобил е оставено за съхранение полицейско оборудване - щитове и полицейски палки, картата за зареждане на гориво, което представлява отделно нарушение и основание за налагане на „порицание“ по чл.200, ал.1, т.2 - неизпълнение на разпоредбите за съхраняване, опазване и използване на служебни:

оръжие; взривни вещества; боеприпаси; имущество; картотеки или служебни карти, полицейски знаци или документи, но такова обвинение АНО не е повдигнал. Вместо това е наложил наказание „Порицание“ за максималния допустим срок на основание чл.194, ал.2, т.1 ЗМВР,вр. с чл.200, ал.1, т.11, предл. второ, алт. последна - една година по чл.200, ал.2 от ЗМВР.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна, поради което оспорването е неоснователно. Същата е издадена от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при постановяването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, издадена е в съответствие с материалния закон и с целта на закона. Жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли, като се дължи присъждане на основание чл. 143, ал. 4 от АПК на исканото от ответника юрисконсултско възнаграждение по чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. с чл.37 от ЗПП в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 11 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Й. М., срещу Заповед за налагане на дисциплинарно наказание № 513з-9253/04.09.2024 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи - МВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 1 (една) година.

ОСЪЖДА С. Й. М., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.